

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 26. junij 2013, številka 6, letnik II

»Pomembno je, da pri branju uživamo«

Poletne ustvarjalne delavnice v Knjižnici Laško

V kraljestvu Kralja Matjaža

»Podaljšančkov« izlet v Piran

Bili smo v Pustolovskem parku Betnava

Slovo devetošolcev

Petošolci na kolesarskem izpitu

Poletni kviz

Počitniški horoskop

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 26. junij 2013, številka 6, letnik II

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Eva Klezin, Ana Blatnik, Monika Petek, Alen Zajtl, Jernej Frece, Nataša Grešak, Nina Deželak, Valentina Bezgovšek, Katarina Penič, Daša Peganc, Sara Hrastnik, Ema Šolar, Nerim Gavranovič, Karin Vodišek, Svit Nemec, Kristjan Žužek, Enej Romih, Klemen Kerin, Zala Tausés, Žan Gradišnik, Taja Jančič, Pia Vrbovšek Plahutar, Neli Ojsteršek, Kaja Poljšak, Ana Grbić, Viktor Zavšek, Klara Brečko, Lara Horjak, Veronika Horjak, Nikolaj Marot, Tjaša Verbovšek, Mateja Žumer, Gregor Emeršič, Medina Vejseloska, Asja Zupanc Rezec, Iris Ilijevec Vodišek, Nadja Gorišek, Enej Vodušek, Anže Kanduč, Nika Pospeh Župevc, Jerneja Jošt, Sara Čopar, Lea Šafarič, Blažka Blagotinšek

Naslovnica: Zala Ahtik

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

BRALNA ZNAČKA

»Pomembno je, da pri branju uživamo«

Učiteljica slovenščine Romana Juvan že vrsto let v naši šoli vodi bralno značko. Zato smo jo povabili na pogovor o bralnih grižljajih, priljubljenih pisateljih ...

Kako dolga je tradicija bralne značke v naši šoli?

Približno dvajset let. Že pred menoj je bralno značko v naši šoli vodila gospa Ana Marič. Velja omeniti, da je začetnik bralne značke pisatelj Leopold Suhodolčan, ki je oče prav tako priljubljenega pisatelja Primoža Suhodolčana.

Kakšni so bili začetki? Učenci danes raje berejo kot nekoč?

Nekatere knjige so, kot radi rečemo, večne – na primer knjige o živalih – saj jih učenci enako radi berejo kot nekoč. Včasih ni bilo tako velike izbire glede tem. Danes imamo veliko knjig na temo ljubezni in odraščanja, o čemer včasih dekleta niso mogla brati ... Prav tako je danes več fantazijskih zgodb. Učenci in učenke se danes tudi bolj posvetijo težjim temam (knjige o drogah, samomorih ...).

Ste zadovoljni s številom udeležencev bralne značke?

Da. Število učencev ne upada. Na leto jih je približno petdeset.

Koliko je zlatih bralcev?

Vsako leto je približno petnajst zlatih bralcev, torej tistih, ki osvojijo bralno značko v vseh devetih letih osnovne šole.

Kaj menite o kakovosti »svobodnih knjig« v primerjavi z avtorji, ki so pisali pred leti?

Res je, da niso vse knjige kakovostne – vendar to ni posebnost današnjega časa, saj je bilo vedno tako. A mislim, da je nenazadnje vseeno, kakšna je knjiga, pomembno je, da pri branju uživamo.

Tudi sami veliko berete? Katere knjige in katere zvrsti?

Da, berem zelo rada. Rada imam zgodovinske in kriminalne zgodbe, potopise in predvsem knjige, iz katerih izvem kaj novega.

Katera je vaša najljubša mladinska knjiga?

Moja najljubša mladinska knjiga je Tom Sawyer.

Katere so najpogostejše brane mladinske knjige med osnovnošolci?

V šestem in sedmem razredu učenci veliko berejo knjige Dvojčici, Lassie, Košarkar naj bo in Kolesar naj bo, Dvojne počitnice, knjige Bogdana Novaka ... V osmem in devetem razredu pa knjige Harry Potter, Gospodar prstanov, Hobit, Artemis Fowl, Zadnji mega žur, Prva ljubezen, Mi, otroci s postaje ZOO, knjige Dese Muck ...

Katere knjige bi vi priporočili mladim bralcem?

Prav gotovo naj berejo knjige s tistih področij, ki jih zanimajo. Tiste knjige, ki so primerne in dobre, so ponavadi že tako ali tako na seznamu za bralno značko.

Ste morda tudi sami hodili k bralni znački?

Da. Spomnim se, ko smo ob koncu osnovne šole zlati bralci dobili knjigo z naslovom Deklica z junaškim srcem, ki jo imam še zdaj spravljeno.

Kateri so vaši priljubljeni pisatelji?

Umberto Eco, Ciril Kosmač, Drago Jančar ... Rada berem tudi knjige skandinavskih avtorjev.

Kaj menite Noči branja, ki smo jo letos prvič organizirali v naši šoli?

Mislim, da je zanimiva ideja za spodbujanje branja, nov pristop, predvsem pa združitev branja in druženja.

Nataša Grešak

Učenci, ki so opravili bralno značko v MŠ

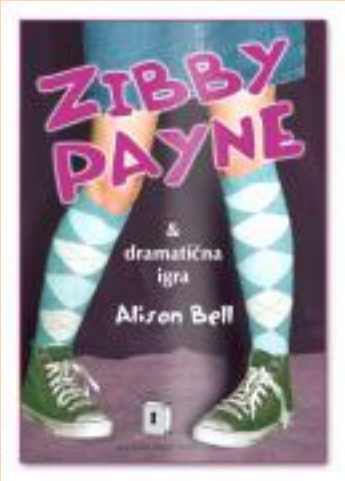
6. razred	7. razred	8. razred	9. razred
Lea Lešek Povšič	Nataša Grešak	Saša Klezin	Anja Kačič
Nina Stiplošek	Špela Štor	Matjaž Cepuš	Manja Kačič
Alma Pleteršek Fajfer	Gašper Juvan	Timeja Verk	Daša Peganc
Aleksandra Preložnik	Natalija Maček	Aljaž Grejan	Lea Hostnik
Maja Skarlovnik	Nina Vavpotič	Tinkara Blagotinšek	Neža Ulaga
Helena Jeretina	Ajda Kolšek	Zala Uratarič	Eva Frece
Katja Kočar	Manica Slapšak	Tina Kramar	Lucija Lapornik
Boris Savkovič	Gašper Funda Povše	Ana Blatnik	Urška Sikovšek
Gracia Voglar	Jan Zorko	Jakob Vrščaj	
Domen Vrščaj	Alen Holcer	Taja Jančič	
Aljaž Jelenc	Monika Deželak	Patricija Šantej	
Valentina Bezgovšek	Tinkara Deželak	Petra Maček	
Tjaša Gradišnik	Neža Ferlič	Katarina Penič	
Nika Jančič	Rok Pražnikar	Larisa Knap	
Barbara Lokovšek	Jure Krajšek		

*S krepkim tiskom so označeni zlati bralci, ki so
bralno značko opravili v vseh devetih letih.
Pripravila: Romana Juvan

KNJIŽNI PREDLOGI

Zibby Payne & dramatična igra

Zibby zelo rada igra nogomet. Ob koncu odmora pride z igrišča in vidi učiteljico Halpin, ki obeša list za avdicijo.

Sprva meni, da je igra za reve. A potem, ko izve, da ima glavno vlogo nogometašica Marinda, se takoj prijavi. Na avdiciji morajo kandidati zapeti Vse najboljše. Naslednji dan izve, da igra Prefinjeno gospodično. Ker se Amberina, ki igra nogometašico Marindo, poškoduje, glavno vlogo igra Zibby. Tega je zelo vesela. Zibby med branjem besedila ugotovi, da mora poljubiti Matthewa. Naslednji dan Sari reče,

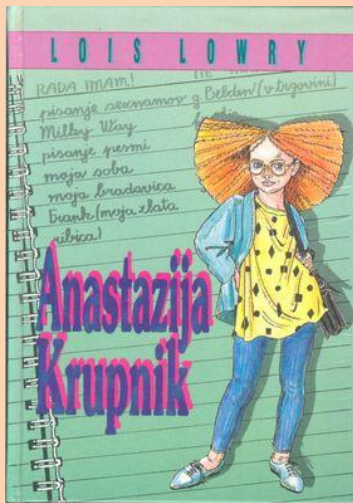
da ne bosta mogla več skupaj igrati nogometa, če se bosta poljubila. Na vajah Matthew in Zibby spremenita besedilo. Učiteljica Halpin se ne strinja s tem. Zato Zibby ne želi več igrati. Vsi so jezni nanjo. Čez nekaj dni se odloči, da bo poljubila Matthewa. Gledalci so navdušeni nad igro.

Knjiga mi je bila zelo všeč že zaradi naslova in ker imam rada dogodivščine. Mislim, da je pisateljica s knjigo hotela povedati, da se moraš v življenju soočiti z veliko različnimi izzivi.

Nina Deželak

Anastazija Krupnik

Anastazija je desetletna deklica. Ima oranžne lase, štirinajst peg na nosu in sedem na mestih, kjer jih sploh ni hotela. Ima veliko želja, ki bi jih rada uresničila – želi postati drsalka ali balerina, a za to ni najbolj spretna.

Njena mama Katarina Krupnik je slikarka. Oče Mayron Krupnik je pesnik. Anastazija ima tudi zelen zvezek, v katerega zapisuje dogodke, stvari, ki jih ima rada, in stvari, ki jih ne mara. Ima tudi zlato ribico Franka. Nekega dne v šoli

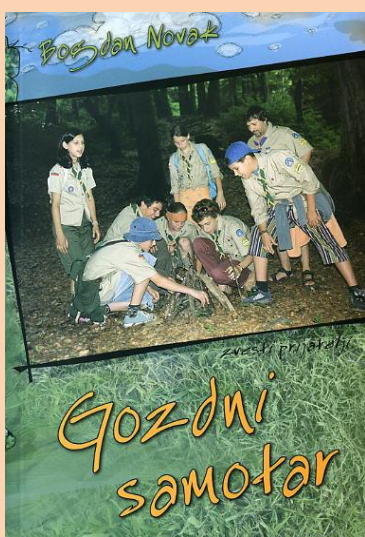
šoli, a ker jo zafrkava, ga kmalu ne mara več, saj ima živosrebrn značaj. To pomeni, da svoje mnenje hitro spremeni. Za zahvalni dan in do božiča na obisk pride babica. Ko odide nazaj v dom, Anastaziji odpade bradavica. Kasneje babica umre in Anastazija dobi bratca z lepim imenom Sam.

Anastaziji se dogaja veliko stvari, dogodki nenehno prehitevajo drug drugega, kar le še okrepi značaj glavne junakinje. Njena poglobljena lastnost je hudomušnost, povezana z živosrebrnim značajem, za katerega je značilno hitro spreminjanje mnenja oziroma stališč. Za mladega bralca je knjiga avtorice Lois Lowry več kot zanimivo čtivo. Poskusite.

Valentina Bezgovšek

Zvesti prijatelji: Gozdni samotar

Glavni junaki zgodbe so Laci, ki je vodja taborniškega odreda, Hani, črn mešanček, čigar lastnica je tabornica Tanja, Uroš, ki je zelo debel in ješč fant in se ne ozira na zbadljivke drugih, ter gozdni samotar Filip, ki ga prijatelji srečajo med eno svojih dogodivščin. A v zgodbi nastopajo seveda tudi drugi taborniki in tabornice: Miha, Petra, Kristina, Luka, Andreja, Aleš, Bor, Barbara, Gorazd ...

Zvesti prijatelji se med poletnimi počitnicami odpravijo na večdnevni izlet v snežniške gozdove. S seboj nimajo hrane, nad čimer Uroš ni prav nič navdušen. Tako se v poletnem dnevu odpravijo proti gozdovom.

Med potjo se pogovarjajo, smeji, v dobro voljo jih spravlja tudi psiček Hani ... Skratka – nič posebnega se ne zgodi. Med drugim vidijo jelene in zajce, s katerimi Hani hitro opravi. Tako zvečer prispejo do jase, kjer pojejo izredno nenavadno večerjo. Laci jim naredi juho iz gob, pečenega zajca, rebulice in kopriv. Nato odidejo spat.

A čez nekaj dni izlet postane neprijeten zaradi nevihte. Vedrijo pod smrekami in tam tudi zaspijo. A to je usodna napaka, saj se Luka močno prehladi, zato morajo najti pomoč. Kot da to ni dovolj, jih Laci zaradi zmedenosti pelje v zaraščene in neobljudene gozdove. V strašljivih gozdovih naletijo na leseno koč, kjer prebiva mož Filip, ki ima temno preteklost. A prijateljem pomaga, pozdravi tudi Luka. Prijatelji so prepričani, da se skriva pred roko pravice, a tudi da je nedolžen, ne glede na to, kaj se mu je zgodilo. Zato se prijatelji s Hanijem odločijo, da bodo raziskali Filipov primer ...

Vsekakor je knjiga zelo zanimiva. Razpletati se začne bolj proti koncu zgodbe. Knjiga je vredna branja, sploh če imate radi pustolovske in razburljive zgodbe. Kot zanimivost: tudi če ne vemo, da je pisatelj Bogdan Novak iz Murske

Sobote, lahko to predvidevamo iz njegovih del, saj v vsaki pustolovščini iz zbirke Zvesti prijatelji

piše, kako so Prekmurci pametni, da so prekmurske šale najboljše ...

Nataša Grešak

Vroče poletje

Rosana je osemnajstletno dekle, ki ga izberejo za mis šole. Kot vsaka najstnica je tudi ona zaljubljena, in sicer v Bena. Fabrizzio je Italijan in prijeten fant. Nastja je Rosanina mlajša sestra, ki jo nenehno draži zaradi skrivnosti. Brigita je Rosanina najboljša prijateljica, ki jo podpira, ji svetuje in počne stvari, ki jih počne pravi prijatelj.

Ko je Rosana izbrana za mis šole, se Brigita z njo veseli. Rosana je zaljubljena v Bena, a ne dolgo, saj v maminem hotelu spozna Fabrizzia. Kmalu po srečanju se spet dobita in skleneta, da si bosta dopisovala. Zdi se mi zelo lepo, da želita ohraniti stike, Fabrizzio namreč živi v Italiji. Po prvem dobljenem in prvem odposlanem pismu Rosana odide na maturantski izlet, ampak zelo žalostna, saj že dolgo ni dobila Fabrizzievega pisma. Ko se vrne domov, na pisalni mizi najde pismo. Nastja ji ga hoče takoj vzeti. Rosana ugotovi, da ji Nastja skriva vsa pisma. Fabrizzio Rosani v tem pismu močno očita, ker mu ni pisala, a se Rosana iz zagate vseeno reši. In sicer z lažjo, da je bila očitno zmeda na pošti. Rosana Nastjo pretepe ... Zato njo potem kaznujejo starši. Rosana zaradi pretepa pobegne k Brigiti. Ponjo pride starejši brat

in jo odpelje domov. Rosana se mu na poti domovizpove, kar se zdi rahlo tvegano, ker se lahko vsak trenutek spre z bratom, ki lahko razkrije njene skrivnosti. Kakorkoli že, Rosana se kmalu spet dobi s Fabrizziem, odideta v Italijo, se tam poročita in dobita prvega otroka. Čez pet let se Rosana ponovno snide s sošolci, vendar brez Fabrizzia, ker ga ubije mafija. Takrat se ponovno zaljubi v Bena, s katerim sta ponovno srečna.

Knjiga je zanimiva in prav tako realna. Stvari, ki se dogajajo Rosani, bi se lahko zgodile tudi v resničnem življenju. Pisateljica Darja Hočevnar je po mojem mnenju želela poudariti, da je življenje kot partija šaha, saj moramo vedno misliti nekaj potez naprej, pri čemer ima vsaka stvar, ne glede na to, ali je dobra ali slaba, posledice.

Monika Petek

Prepovedano poljubljanje in ukradena srca

Kristino na kratko kličejo Kiki. Je prijazna, a včasih trmasta osmošolka. Miha je njen fant in je prijazen ter dobrasrčen. V zgodbi se pojavi tudi Mona, ki je zapeljivo dekle, priljubljeno pri fantih.

Začne se novo šolsko leto in učenci dobijo novo ravnateljico, ki uvede nova pravila. Učenci so šokirani. Ko berejo nova pravila, začudeno gledajo, ker piše, da je poljubljanje prepovedano. Zato se odločijo, da bodo pripravili predstavo o

zgodovini poljubljanja. Gracija začne Kiki govoriti, da jo Miha vara z Mono. A Kiki ne verjame.

Konec tedna grejo na izlet. Učenci se tega zelo veselijo, a ko izvejo, da gre Spodobnikova zraven, ga želijo odpovedati. A se vseeno odločijo, da bodo šli. Spijo na seniku. Ko se Kiki zjutraj zbudi, vidi Mihovo roko na Moni. Postane ljubosumna. In začne verjeti Graciji. Čeprav Miha ne bi nikoli prevaral Kiki. Ko pridejo domov, sklene, da bo Moni našla fanta. Kiki se zaradi »dogodka« na seniku noče pogovarjati z Miho. Kiki najde Moni fanta in se pobota z Miho.

Katarina Penič

Za večno

Za večno je prvi od šestih delov serije Nesmrtni. Avtorica Alyson Noel se je rodila 3. decembra leta 1965 v Laguna Beachu v Kaliforniji. Po narodnosti je Američanka. Je večkrat nagrajena avtorica mednarodnih uspešnic. Roman Za večno je v slovenščini izdala založba Mladinska knjiga leta 2010 v Ljubljani.

V knjigi nastopa Ever, tiha in zadržana najstnica, ki v šoli velja za čudakinjo. Ima tragično preteklost, saj je v prometni nesreči pri devetih letih izgubila družino, pri čemer je za las tudi sama ušla smrti. Zdaj vidi avre, duhove in sliši misli ljudi. Damen je

privlačen in postaven mladenič s skrivnostno preteklostjo. Drinna je na videz prijazna, a v resnici zlobna bivša Damenova soproga. Riley je Everinina sestra, ki se ji prikazuje kot duh. Miles in Haven sta Everinina najboljša prijatelja. Sabine je Everinina teta, ki že od smrti njenih staršev skrbi zanjo.

Knjiga opisuje zgodbo, ki se dogaja v današnjem času v Kaliforniji. Ever sedi na klopci pred šolo in tako kot ponavadi posluša glasbo. Njeno razmišljanje zmoti Haven, ki ji pove, da se bo pouk vsak čas začel. Ever se odpravi v razred in sede na svoje mesto v zadnji klopi. Ker je jasnovidna, vidi, da ta ura ne bo vsakdanja. Medtem v razred stopita učitelj in zelo privlačen mladenič. Učitelj oznani, da je razred dobil novega sošolca Damena. Učitelj ga posede v zadnjo klop poleg Ever, vendar kljub temu, da se zdi Damen Ever zelo privlačen, z njim ne želi imeti opravka. Naslednji dan Damen ogovori Ever in začneta se pogovarjati in družiti. Nekega večera Ever povabi Damena k sebi domov, ta pa ji izpove svoja čustva in ji prizna, da jo ljubi. Naslednje dni Ever in Damen veliko prostega časa preživita skupaj. Haven in Miles sta ljubosumna, vendar ji tega ne priznata.

Nekega večera Ever, Miles in Haven odidejo v diskoteko, kjer Haven spozna simpatično Drinno in se z njo spoprijatelji. Naslednje dni se družijo z njo in s tem spremenijo svoj način obnašanja, kar

Ever tudi opazi, vendar nič ne reče. Mislim, da bi se Ever morala pozanimati, kaj Drinna počne s Haven, saj je navsezadnje njena najboljša prijateljica. Naslednje dni se prav tako kot Haven začne nenavadno vesti tudi Damen. Ker Ever ni pripravljen nič povedati, se Ever odloči, da bo šla k njemu domov. Ko je prvič pri njem doma, se ji njegov dom zdi strašljiv. Vse sobe so prazne, razen ene, ki pritegne Everinino pozornost. V sobi so knjige in predmeti, stari več stoletij. Pretrse jo, ko na stenah vidi slike, na katerih je Damen oblečen v oblačila, ki so jih ljudje nosili zadnjih tristo let. A še bolj jo pretrse, ko pod slikami vidi imena pisateljev, ki so že mrtvi. Zaradi ugotovljenega pomisli, da Damen zaradi neznanega razloga živi že nekaj stoletij. Ko pride iz sobe, na hodniku zagleda Damena in se prestraši, vendar jo on pomiri. Nato ji prizna nekaj nemogočega in neverjetnega: da je nesmrten in da je bila Drinna njegova žena, ki se jima hoče maščevati zaradi njune ljubezni. Pove ji tudi, da je zato, ker je v preteklosti prestopila prag smrti in se vrnila nazaj v življenje, postala nesmrtna. Ever ne more in noče verjeti njegovim besedam, vendar globoko v sebi ve, da govori resnico. Kljub vsemu nemogočemu dogajanju jo Damen pomiri in ji reče, da ji bo stal ob strani, kar mi je zelo všeč. Ker sta oba jasnovidna, lahko vidita, da se bo Drinna prišla maščevati. Naslednji dan prideta na dogovorjeni kraj, kjer ju čaka Drinna. Ever je hudo ranjena in ko misli, da nima več možnosti za zmago, se spominja trenutkov, ki jih je preživela s svojo družino, kar ji da moč in upanje, da premaga Drinno. Po boju ji Damen obljubi, da je nikoli ne bo zapustil, in ji pove, da jo ljubi.

Mislim, da je avtorica s to knjigo hotela povedati, da moramo kljub vsem težavam, ki nas pestijo, zaupati ljudem, ki nas imajo radi in nam stojijo ob strani. Knjiga mi je bila všeč, ker govori o resnični ljubezni med dvema človekoma, o duhovih in avrah.

Daša Peganc

KNJIŽNICA LAŠKO

Razstava ilustracij Mojce Cerjak

Poleti bo v knjižnici na ogled razstava ilustratorke Mojce Cerjak. Odprli smo jo konec maja, ko nas je ilustratorka tudi obiskala ob zaključku predšolske bralne značke za otroke iz laškega vrtca.

Mojca Cerjak je študirala na Dunaju. Ilustrirala je že približno šestdeset slikanic, redno pa sodeluje tudi z otroškima revijama Ciciban in Galeb. Knjižna ilustracija je predvsem pri delih za otroke zelo pomembna. Risba in slika včasih povesta več kot besede, ob branju slikanic pa se poleg jezikovne razvija tudi likovna ustvarjalnost.

Vse to so spoznali tudi učenci od prvega do petega razreda, ki so si v soboto, 8. junija, prišli ogledat razstavo originalnih ilustracij Mojce Cerjak, po kateri jih je popeljala knjižničarka Martina. Z zanimanjem so gledali lepe in natančne risbe, ki same zase pripovedujejo

posebne zgodbe. Popeljejo nas v domišljjski svet, obenem pa razvijajo tudi naš občutek za lepo. Da je bila razstava učencem zelo všeč, pričajo tudi zapisi v knjigi vtisov.

Veseli smo, da bodo našo knjižnico še nekaj časa krasila dela ene najboljših slovenskih knjižnih ilustratork, katere razstava je namenjena vsem, otrokom in tudi odraslim. Zato vabimo vse, ki je še niste videli, tudi tiste, ki ste jo že, da v počitniških dneh pridete v knjižnico, pripeljete zraven tudi svoje starše, se ustavite ob razstavljenih ilustracijah in se potopite v lep pravljичni svet.

Matej Jazbinšek

KNJIŽNICA LAŠKO

Poletne ustvarjalne delavnice za otroke in mladino

Lepo vabljeni v knjižnico tudi v vročih poletnih mesecih. Pomagali vam bomo poiskati dobre knjige, pri čemer se boste lahko odločili tudi za Mačka v žaklju – vrečo knjig po našem izboru. Obiščite našo igroteko in igrajte družabne igre. Lahko si ogledate kakšno risanko ali film in poslušate glasbo.

Vabimo vas tudi na ustvarjalne delavnice, ki bodo ob sredah ob 10. uri. Na prvi delavnici 24. julija bomo izdelovali obeske s polstenjem – filcanjem. Vodila jo bo Stanka Damjanovič. 31. julija bomo iz kartona in papirja pisanih barv oblikovali začetno črko imena ali kar celo ime. Prvo sredo v

avgustu bomo iz odpadnega materiala (zamaškov, stiropora, tulcev) ustvarjali morske živali. Za piko na i naših srečanj pa bomo 14. avgusta organizirali kratek sprehod in ustvarjanje v naravi. Zato tudi med počitnicami ne pozabite na knjižnico. Se vidimo ...

Martina Ajdnik

KNJIŽNICA LAŠKO

Domoznanski in Megakviz

Tudi v iztekajočem šolskem letu so učenci z našo pomočjo reševali kviz, ki ga rešujejo po vseh slovenskih osnovnih šolah, šolskih in splošnih knjižnicah – Megakviz. Letošnji z naslovom Portreti slovenskih pionirk nam je dal nova znanja o Slovenkah, ki so bile v nečem prve in zato zapisane v zgodovino. Tako so laški, debrski in rimski učenci spoznali Zofko Kveder, prvo slovensko poklicno pisateljico.

S petošolci laške šole smo bili maja v okviru kulturnega dne tudi sami pionirji, začetniki, in sicer smo prvič reševali še en, domoznanski kviz, ki smo ga knjižničarji zastavili z učiteljico zgodovine Biljano Jošovc, s pripravnico za pouk zgodovine Vesno Planinc in z učenci višjih razredov. S kvizom in z njegovo nagradno križanko Kaj vem in kaj znam o svojem kraju smo petošolce spomnili na najosnovnejše geografske, zgodovinske in kulturne značilnosti Laškega.

Želimo si, da bi v prihodnjih šolskih letih domoznanski kviz postal naša skupna stalnica in da bi ga razširili še v šesti in sedmi razred. Tako

bi želeli tudi malo starejšim učencem predstaviti še kulturno zgodovino kraja in znane Laščane, Megakviz pa bi še naprej reševali v višjih – osmih, devetih – razredih. Več o Megakvizu lahko izveste na spletni strani www.megakviz.si.

Ob koncu šolskega leta velja še enkrat zahvala učiteljicam, ki so najbolj pomagale, da je bilo naše sodelovanje pri reševanju kviza uspešno – Biljani Jošovc, Petri Velikonja in Ireni Namestnik.

V prihodnjem šolskem letu pa se radovedni snidemo spet.

Barbara Rančigaj

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Zdravilo

Drugošolci so se pogovarjali o pesmici z naslovom Zdravilo. V njej nastopata zdravnik štrk in vrana, ki ima gripo.

Zdravnik štrk stari sivi vrani predlaga, naj z močnim kropom popari sedem bolh in pet komarjev ter tako pripravljeno mešanico v istem hipu spije. Pesem se nekako tragično konča, saj

siva vrana lonec kropa »požre« in takoj umre. (Ne)šolani zdravnik štrk ni dal najboljšega nasveta. Boljše recepte so predlagali drugošolci. Morda kateri resnično deluje?

Jernej: *Dal bi ji med.*

Gloria: *Dala bi ji sirup iz žabjih krakov, malo volne, popila bi tudi tekoči med.*

Maja: *Dala bi ji sirup za kašelj.*

Tilen: *Pojedla bi samo 7 bolh in 5 komarjev, kropa pa ne bi popila.*

Ambrož (1. razred): *Dal bi ji zeliščni čaj in sirup.*

Kaja: *Dala bi ji zeliščni čaj.*

ZDRAVILO

Naša stara, siva vrana že boleha teden dni. Huda mrzlica jo trese, glava jo močno boli.

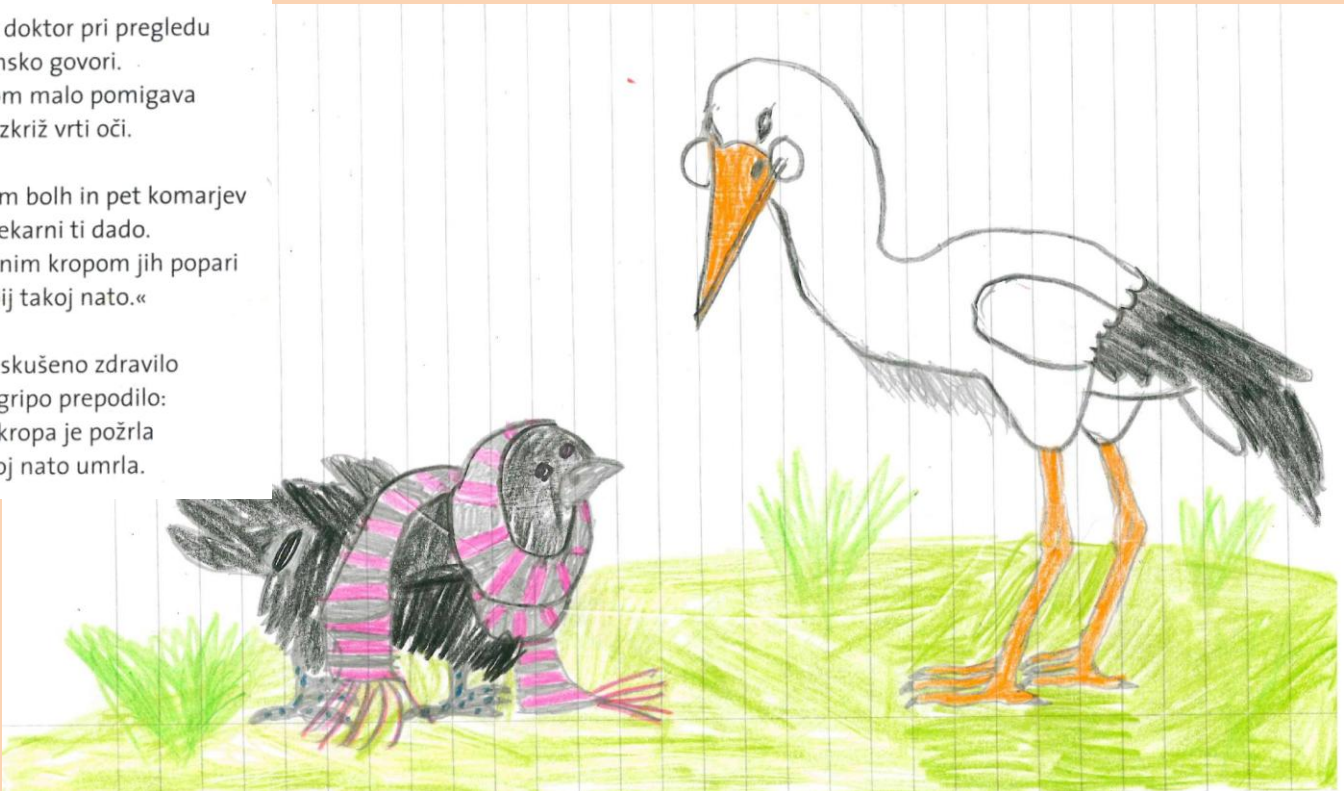
»Morala bom do zdravnika,« sama zase godrnja.

»Bom stopila k botru štrku, ki na gripo se spozna.«

Modri doktor pri pregledu le latinsko govori. Z repom malo pomigava in navzkriž vrti oči.

»Sedem bolh in pet komarjev naj v lekarni ti dajo. Z močnim kropom jih popari in popij takoj nato.«

To preskušeno zdravilo res je gripo prepodilo: lonec kropa je požrla in takoj nato umrla.

Ilustracija: Jernej Frece

DRUGOŠOLCI PIŠEJO ...

Zlata ribica

Nekoč je daleč v globokem morju živela ribica. Prijateljice so ji povedale zgodbo o hobotnici. Ko je bilo konec zgodbe, so se vse prestrašile. Poiskale so hobotnico in ji rekle: »Hobotnica, prosimo, reši svet, da bo poln ribic.« Hobotnica se je strinjala, a je v zameno zahtevala luske zlate

ribice. Zlata ribica se je zato odločila, da ji bo ugodila. A ko je ostala brez lusk, so se ji ostale ribice posmehovale, zato se je odločila in prosila hobotnico, naj ji jih vrne. Ko ji je vrnila luske, se je vse uredilo in vsi so živeli srečno do konca svojih dni.

Sara Hrastnik

Čisto umazano

V gozdu je bilo vse super. Rože so dišale in ptice so hranile mladičke ter prepevale. Nekega dne je

bila nevihta. Drevesa so bila polomljena. Zato so bile ptice žalostne in niso več prepevale.

Ema Šolar

Akvarij in terarij

Bil sem pri zobozdravniku. Ko sem se vrnil v šolo, je učiteljica povedala, da si bomo šli v Maribor ogledat akvarij in terarij. Povedala je tudi, da se bomo peljali z vlakom. Nikoli se še nisem peljal z njim.

je prišel vlak. Poiskali smo vsak svoj sedež. Prišel je sprevodnik. Potem nam je učiteljica rekla, da lahko jemo.

Na televiziji sem videl nesrečo z vlakom. Bilo je veliko ljudi poškodovanih. Bilo me je strah, a komaj sem čakal, da gremo. Zjutraj smo se zbrali v šoli v jedilnici. Potem smo šli na postajo. Nato

Jaz sem imel s seboj nahrbtnik. Mami mi je pripravila nekaj za jesti. Ko smo prišli, smo si ogledali ribe, kače, kuščarje in krokodile. Potem smo šli na sladoled. Najbolj zanimivi so bili krokodili. Ko smo se vrnili, me je na postaji čakal ati.

Nerim Gavranovič

Maja se je v prvem razredu marsikaj dogajalo. Nekaj doživetij so prvošolci tudi zapisali ...

Karin Vodišek: V kulturnem centru smo si ogledali plesno predstavo. Nastopali so tudi moji sošolci. Prikazali so veter. Predstava mi je bila zelo všeč.

smo Mačka Murija. Predstava mi je bila všeč, ker je bil Lovro zelo smešen.

Svit Nemec: V petek smo šli v knjižnico. Ogledali smo si čebelice. Poslušali smo pravljico. Odtisnili smo dlan. Nastala je kokoška.

Enej Romih: V ponedeljek smo začeli vaditi za nastop za starše. Ob koncu šolskega leta smo jim zapeli, zaplesali in deklamirali. Vsak dan smo veliko vadili.

Kristjan Žužek: Z razredom smo šli na predstavo. Gledali

Klemen Kerin: V kulturnem centru smo gledali predstavo o Mačku Muriju.

Neli Ojsteršek: Bili smo v knjižnici in izdelovali smo svoje rdeče kokoške. Ogledali smo si razstavo o čebelicah. Izposodila sem si knjige.

Ana Grbič: Obiskali so nas učenci višjih razredov. Risali so nam na obraz. Iskali smo zaklad. Postali smo učenci. Bilo mi je všeč.

BRIHTNE GLAVCE

Poletni počitniški kviz

Pravilno geslo prejšnjega kviza se glasi Kratkočasnik gre kmalu na dopust. Med učenci, ki so nam poslali pravilne rešitve, smo tokrat izžrebali Simono Kristanšek iz 3. razreda PŠ Šentrupert. Čestitamo! Tokratni kviz pa smo vam pripravili za krajšanje soparnih počitniških dni. ☺ Pravilno rešitev nam lahko posredujete do 15. septembra in se potegujete za nagrado.

1. Kakšno je vreme običajno poleti v Sloveniji?

A Deževno in hladno.

P Vroče, soparno, včasih tudi deževno.

B Sneženo, hladno in tudi vetrovno.

2. Katero od naštetih mest ni obmorsko mesto?

P Koper.

R Portorož.

O Maribor.

3. Katere živali ne moremo najti v morju?

L Ponija.

K Meduze.

J Delfina.

4. Koliko je dolga slovenska obala?

F 60 km.

E 42 km.

G 22 km.

5. Živali v vodi dihajo s ...

S Pljuči.

Š Cevastimi zračnicami.

T Škrgami.

6. Katera od naštetih živali je sesalec?

N Delfin.

M Morski pes.

O Rak.

7. Kje živi pevec Jan Plestenjak?

E Strunjanu.

F Piranu.

G Izoli.

8. V katero državo hodi večina Slovencev na morje?

R V Ameriko.

P Na Hrvaško.

S Na Japonsko.

9. Kateri ocean je najmanjši?

I Atlantski.

O Indijski.

C Tihi.

10. S čim se prehranjuje sinji kit?

Č S planktonom.

D Z lignji in meduzami.

T S hobotnicami.

11. Katero pokrivalo si nadenemo za na plažo?

H Klobuk s perjem.

J Ruto, ki jo nosijo tudi muslimani.

I Lahkoten klobuk.

12. Česa znanstveniki med dopustom ne priporočajo?

K Naj ne kličemo v svojo domačo državo, ker je predrago.

T Naj se ne sončimo in izpostavljamo soncu med eno in četrto uro.

Š Naj ne jemo ribjega mesa.

13. Kateri hotel je v Sloveniji za turiste najbolj drag in tudi obiskan?

M Hotel Lev v Ljubljani.

A Hotel Hum v Laškem.

N Hotel Kempinski v Portorožu.

14. Paris Hilton je dedinja ...

I Prestižnih hotelov.

D Modnega podjetja.

T Dragih trgovin z oblekami.

15. Za katere živali rečemo, da so prijateljice z mornarji in zakaj?

R Morski psi, ker odganjajo in prestrašijo nezaželene gostje z ladje.

C Delfini, ker radi tekmujejo z ladjo v hitrosti.

Ž Psi, ker jih ob vožnji spravljajo v dobro voljo.

16. Katere morske živali se pogosto znajdejo na človekovem jedilniku?

E Ribe.

B Morski psi.

Č Morski ježki.

17. Kateri od naštetih poklicev pride v poštev za turizem?

U Elektrotehnik.

V Učitelj.

T Receptor.

18. Katera je značilna sredozemska rastlina?

R Oljka.

H Pomaranča.

Z Sivka.

19. Je mogoče dobiti raka zaradi prekomernega izpostavljanja soncu?

K Da.

P Ne.

20. Koliko počitnic imamo šolarji v enem šolskem letu, vključno z poletnimi?

Ž Štiri.

A Pet.

21. Kako se imenujejo prebivalci Primorske?

Č Primorčani.

G Primorjanci.

J Primorci.

22. Kako se imenuje pristanišče v Kopru?

O Luka Koper.

Z Jaka Koper.

K Saša Koper.

23. Ali je trditev, da so delfini rešili življenja tako kitom kot ljudem, pravilna?

L Ne.

N Da.

24. Kaj je plimovanje morja?

R Proces velikanskih valov, ki so lahko tudi nevarni.

A Dvigovanje morske gladine.

F Odziv morja, ko ljudje vanj spustijo strupene snovi.

25. Kateri mesec je načeloma najbolj vroč?

V Julij.

A September.

Š Junij.

26. Na morju zbiramo ...

P ... smeti in odpadke.

R ... školjke, morska ušesa in kamenčke.

U ... denar za končni izlet.

27. K vodni opremi spadajo ...

A ... maska, plavuti, vodni čevlji.

V ... sok, krema za obraz, kokice.

28. Katera je priljubljena sladica, značilna predvsem za poletje?

S Blejska kremna rezina.

O Prekmurska gibanica.

T Sladoled.

29. Se vam bodo počitnice prilegle?

S Ne.

A Da.

SVET ZA PREVENTIVO IN VZGOJO V CESTNEM PROMETU

Le ena je dovolj in je lahko usodna ...

Anton Škorja je s svojim vztrajnim in požrtvovalnim delom zaslužen, da je AMD Laško ostalo aktivno tudi v najtežjih letih svojega obstoja. Ves čas je bil aktiven tako v upravnem odboru društva kot pri delovanju avtošole. S predsedniki je skrbel, da je AMD Laško aktivno sodelovalo z vsemi, ki so delovali na področju vzgoje in izobraževanja v cestnem prometu. Ogromno dela in truda je vložil tudi v opravljanje kolesarskih izpitov. Aktivno je sodeloval v različnih komisijah, že od začetka pa je tudi član Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Laško.

Ste član sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu. Kaj je namen tega sveta in kakšna je vaša vloga v njem?

Namen sveta je, da se ukvarja s problemi prometa v občini Laško. Ti se pokažejo v različnih oblikah. Največ jih je zaradi starih in ozkih cest. Naloga sveta je predvsem skrbeti za to, da bi bil promet v občini čim bolj varen. Sam sem v svetu predstavnik Avto-moto društva Laško.

Kakšna je vaša naloga pri osnovnošolskem kolesarskem izpitu?

Naša naloga pri učenju in pripravi na izpit za kolo je, da poskušamo učencem razložiti, kako se je treba v prometu pravilno obnašati. Promet je namreč zelo dinamična zadeva, za katero je treba nabrati izkušnje. Starejši jih skušamo prenesti na mlajše.

Kdaj ste se odločili za sodelovanje v svetu?

Za sodelovanje v svetu me je izbralo avto-moto društvo, ki je letos praznovalo petdesetletnico. In vsa ta leta že sodelujemo v tem svetu. Sam pa se s tem ukvarjam že od devetdesetega leta prejšnjega stoletja.

Kaj je po vašem mnenju najbolj pomembno, da poznajo otroci pri opravljanju kolesarskega izpita?

Opažamo, da v prvi vrsti za svoje otroke premalo storijo starši. Starši bi svoje otroke morali naučiti vsaj toliko, da bi se s kolesom znali vsaj voziti. In v določenih primerih se na poligonih potem ukvarjamo s tem, da otroke naučimo sploh voziti

kolo. Res pa je, da ni vedno enako, saj se generacija od generacije razlikuje.

Ali se znanje otrok, ki opravljajo kolesarski izpit, iz leta v leto boljša, slabša ali ostaja približno enako?

Tako kot sem že rekel, otroci so različno pripravljeni. Ponovno pa se tukaj vidijo razlike med generacijami. Pri letošnjih skupinah, s katerimi smo ogromno ponavljali, je bilo znanje kljub vsemu milo rečeno katastrofalno. Pot smo risali na tablo, jo nato v praksi prehodili, zraven smo imeli tudi kolesarja. Situacije v prometu se namreč nenehno spreminjajo in temu je treba slediti.

Ali sodelujete še pri kateri organizaciji, povezani s prometom?

Kot sem že omenil, sodelujem tudi pri avto-moto društvu in združenju avtomehanikov,

drugače pa tako ali tako ni veliko takšnih organizacij. Vzgoja otrok o prometu naj bi se začela že v vrtcu, vendar imajo otroci kljub vsemu premalo znanja. Mislimo pa, da bi bilo treba predmet o prometu vnesti tudi v šole. V prometu je pač tako, da ko narediš napako, je lahko usodna.

Kakšne napotke bi dali oziroma dajete tistim, ki se v promet začnejo samostojno vključevati, in tistim, ki so v prometu že stari mački?

Pri avto-moto društvu se lahko pohvalimo, da dajemo vsem nekaj najpomembnejših navodil. O mladih sem že nekaj povedal, zato bom še nekaj o

starejših. V večini poklicev se je treba nenehno izobraževati in tako je tudi v prometu. Promet je zelo dinamična zadeva, ki se mora nenehno prilagajati in spreminjati in vozniki temu več ne sledijo. Menimo, da je tudi zaradi tega veliko nesreč. Starejši imajo velike težave predvsem na avtocestah in krožiščih. Starejše voznike vsako leto povabimo na kakšno izobraževanje, vendar žal ni udeležbe. Zaradi tega bi morali najti način, da bi ljudi pritegnili. Ker vsega res ne znamo za vse življenje. Najhujše v prometu je neznanje. Če nečesa ne znaš, je lahko takoj katastrofa.

Pri prometnih nesrečah je veliko smrtnih žrtev, največ je po statistiki otrok. Kaj so največji vzroki za nesreče?

Mislim, da ni samo eden, ampak je več vzrokov. Eden glavnih je zagotovo premajhna poučenost. Tudi danes, ko smo spremljali tiste, ki so opravljali izpit, smo ugotovili, da nekateri popravkom, ki so v njihovo dobro, sploh ne prisluhnejo. S tem se namreč pokažeta velika brezbrižnost in nestrpnost do prometa. To je velika težava tudi nasploh v Sloveniji. Vsi bi se morali držati predpisov, ki so zaradi naše varnosti. In dokler prometnih predpisov ne bodo ljudje v celoti začeli upoštevati, tudi ne bomo zmanjšali prometnih nesreč.

Taja Jančič in Ana Blatnik

Kolesarski izpit

Učenci petega razreda naše šole so imeli kolesarski izpit. Odšli so na poligon po mestnem jedru, kjer so morali pokazati, kako znajo uporabiti pravila, ki so se jih naučili, in kako obvladajo kolo. Na koncu so povedali, da polovica praktičnega dela ni opravila, zato bodo izpit ponavljali. Vseeno sva se sprehodili po obeh razredih v Laškem (5.a in 5.b) in nekaterim zastavili splošni vprašanje: Ti je danes šlo dobro? Kaj ti je bilo najbolj všeč?

Tajda Velikonja: Šlo mi je kar v redu. Najbolj všeč mi je bilo nakazovanje smeri.

Katja Pajk: Danes mi ni šlo najbolje. Izpustila sem tudi en stop znak. Najbolj všeč mi je bilo, da so nas ljudje, ki so se sprehajali, opazovali.

Katarina Knez: Bilo je v redu. Všeč mi je bila vožnja, sicer pa ne bi nič izpostavila.

Alja Špec: Nimam najboljšega občutka glede svoje vožnje. Sicer pa mi je bilo najbolj všeč zavijanje v levo in desno.

Luka Šergan: Šlo mi je super. Najbolj všeč mi je bilo zavijanje, tako kot Alji.

Jakob Pirš: Ocenjevalci mi še niso povedali, kako mi je šlo, ampak imam vseeno dober občutek. Všeč sta mi bila vožnja nasploh in dvigovanje roke pri prečkanju.

Barbara Grešak: Zdelo se mi je »okej«. Všeč mi je bila vožnja, ker smo se vozili prav po mestu. In tudi to, da smo bili tudi mi udeleženci v prometu.

Mohor Teršek: Tako kot ostalim je tudi meni šlo kar v redu. Všeč sta mi bila vožnja v klanec in nakazovanje z roko.

Zarja Nemec: Bilo je super. Fino je, da je danes, ko smo se vozili, lepo vreme. Na izpitu mi je bilo najbolj všeč nakazovanje smeri.

Blaž Hrastnik: Všeč mi je bilo vse, še posebej vključevanje v promet. Šlo mi je v redu.

Ana Blatnik in Taja Jančič

»Pomembna je praksa«

Ko so otroci, ki prvič niso opravili praktičnega dela izpita, nalogo ponavljali, sva jih spet obiskali, in sicer z namenom, da bi od ocenjevalcev, ki so stali ob poti in ocenjevali vožnjo, izvedeli, kakšna je njihova naloga in kako so otroci pripravljeni. Zahvaljujemo se jim, da so si vzeli čas in odgovorili na najina vprašanja.

Jasna Kermelj (pred pekarno Toni-Pek): Moja naloga danes je, da opazujem, kako se otroci pripeljejo po drugi strani ceste, nakažejo smer, pogledajo nazaj, če je za njimi avto, in v primeru, da je, varno prečkajo cesto. Nekateri otroke je zelo strah in posledično tudi niso tako spretni. Spet drugi so samozavestni in že od prej navajeni kolesa in se zato lažje znajdejo. Glede na to, da je na prvem kolesarskem izpitu padlo trideset otrok od petdesetih, ne morem reči, da so ravno pripravljeni, saj bi jih tudi starši morali uvajati v promet. Žal je pri večini vidno, da tega uvajanja ni bilo. Je pa tudi res, da se letos prvič opravlja kolesarski izpit

neposredno v prometu in je mogoče zato tudi težko in za večino bolj stresno.

Dimitrij Gril (nasproti samopostrežne trgovine Tuš): Moja naloga je, da preverim, če otrok ve, kako v enosmerni ulici zaviti levo. Večini to dela kar nekaj preglavic. Veliko otrok je zelo preplašenih, saj se vidi, da imajo za sabo premalo prakse na kolesu in niso prepričani vase. Ker veliko otrokom že tehnika dela težave, jih posledično zanese tudi pri pravilih. Rezultati kolesarskih izpitov se na žalost iz leta v leto slabšajo, po mojem mnenju zato, ker se otroci premalo vozijo s kolesom in ga ne obvladujejo, kot bi ga morali.

Pri naslednji točki, pri občini, je stal **Anton Škorja**, s katerim smo naredili tudi obširen intervju, objavljen v tej številki časopisa.

Albin Simonič (pri odcepu pred šolo): Opazujem, če otroci pravilno zavijejo levo, čez precej prometno cesto. Obnašanje, tehnika in vse ostalo je povsem odvisno od posameznika, saj nekateri vozijo zelo dobro, nekatere pa je vidno zelo strah in posledično delajo veliko napak. Poudarjam, da bi starši otroke morali »vzeti v roke« in jih tudi sami podučiti o pravilih in vožnji s kolesom, saj število naših učnih ur ni dovolj za varno udeležbo v prometu. Je pa res, da je letošnji rezultat po vsej verjetnosti slabši tudi zato, ker se izpit prvič izvaja v pravem prometu. V življenju štejejo predvsem tista spoznanja, ki se ne končajo zgolj z priznanjem. Tako se tudi

upoštevanje cestnoprometnih pravil, ki so zelo pomembna, ne sme končati z opravljenim izpitom, ampak jih je treba dolgoročno ohranjati in jih prenašati na mlajše.

Taja Jančič in Ana Blatnik

POLETNA ŠOLA V NARAVI

Ostal bo lep spomin

V ponedeljek smo se ob pol osmih šesti razredi dobili na železniški postaji, kjer smo se javili učiteljem. Ko je vlak pripeljal, smo se poslovili od staršev in se vkrcali v posamezne kupeje, kjer je bilo šest sedežev, nad njimi pa po dve polički, na kateri smo odložili kovčke. Na poti od Laškega do Kopra smo lahko igrali družabne igre, na primer karte ali človek, ne jezi se in podobno. Med vožnjo so nam učitelji razdelili učne liste, ki smo jih morali rešiti. Vozili smo se približno tri ure.

Ko smo prispeli do Kopra, smo se z avtobusom odpeljali do Ankarana. Nato smo se peš odpravili do hišk in odložili prtljago. Naši trebuščki so bili že pošteno lačni, zato smo se hitro odpravili h kosilu. Po njem smo imeli čas za počitek in vseljevanje v sobe, kjer smo bili po štirje. Po počitku smo se razdelili v dve skupini. Prva je imela plavanje, druga naravoslovje. Po uri in pol smo se zamenjali. Pri naravoslovju smo naredili kartončke, na katerih je bilo ime sobe. Zvečer smo se po večerji odpravili na pohod. Ko smo prišli nazaj, smo takoj zaspali.

Vsako jutro smo imeli telovadbo. Ob pol osmih smo imeli zajtrk, nato se je prva skupina odpravila plavat, druga pa k naravoslovju. Pri kosilu so nam učiteljice povedale, da se bomo kot razred v četrtek zvečer morali predstaviti z igro. Nato smo si na bližnji hrib odšli ogledat celotno slovensko obalo in oljke. Pri pouku naravoslovja smo dobili učne liste o oljkah.

V sredo smo se z avtobusom odpeljali v Piran, kjer smo si v pomorskem muzeju ogledali različne morske rastline in živali (ribe, rake, školjke). Nato smo na Tartinijevem trgu zapeli pesem Slovenija, od kod lepote tvoje. Imeli smo tudi čas za

nakupovanje spominkov, kot so na primer uhani, zapestnice, razglednice, sončna očala ... Pojedli smo tudi precej sladoleda. Potem smo se odpravili na kosilo. Sledila sta plavanje in naravoslovje. Pri naravoslovju smo reševali učne liste o morskih živalih in rastlinah.

V četrtek smo se po zajtrku odpravili plavat in izdelovat splave in risbe iz naravnih materialov. Zvečer pa se je vsak razred predstavil z igro. Ker se učitelji niso mogli odločiti, kdo bo zmagovalec, smo zmagovalci postali vsi in za nagrado dobili sladkarije.

V petek smo imeli čas, da smo vse spakirali, nato smo se vsi odšli kopat v bazen. Tam smo se metali v vodo in se zelo zabavali. Po plavanju, ko smo se dodobra posušili, pa smo imeli tekmovanje v hitrosti in lepoti splavov, ki smo jih naredili. Podelili so nam tudi diplome in broške, ki so bile bronaste, srebrne ali zlate. Seveda smo se morali zanje zelo potruditi. Po kosilu smo se z avtobusom odpravili domov. Vozili smo se približno tri ure. Ko smo prispeli v Laško, so nas na avtobusni postaji že čakali starši, ki so nas odpeljali domov.

Eva Klezin
Foto: Slavica Šmerc

Čas je prehitro minil

V ponedeljek zjutraj se je pred železniško postajo že zbirala gneča učencev šestega razreda s starši. Seveda so bili na dolgo pot z vlakom pripravljeni tudi učitelji. Nestrpno smo čakali, kdaj se bo v daljavi prikazal vlak. Posloveli smo se od staršev in se vkrcali. Sedeli smo v manjših kupejih. Kovčke smo odložili na police nad sedeži.

Med vožnjo smo klepetali, igrali različne družabne igre, malo zaspali, učitelji pa so nam pripravili tudi učne liste. Po približno treh urah smo izstopili na železniški postaji v Kopru. Od tam smo se z avtobusom odpeljali do Ankarana. Nekaj časa smo hodili, potem pa smo prišli do dveh prečudovitih malo večjih hiš. V eni hiši so bili učenci iz debrske šole, v drugi smo

bili učenci iz laške. Ker nam je v trebuščkih že pošteno krulilo, smo se hitro odpravili na kosilo. Potem smo imeli čas za počitek. Takrat smo lahko klepetali, spali, pospravljali sobe ... Potem smo se razvrstili v skupine. Prva je odšla k pouku naravoslovja,

druga na plavanje. Sledila je popoldanska malica. Nato je prva skupina odšla k plavanju, druga pa k pouku naravoslovja. Pred večerjo smo imeli čas za umivanje, pripravljanje na večerjo ... Ko smo bili vsi pripravljeni, smo odšli na večerjo in spet napolnili svoje trebuščke. Zvečer smo še imeli nekaj časa zase, nato smo zaspali.

Zjutraj smo imeli jutranjo telovadbo. Malo smo tekli in nato odšli na zajtrk. Po njem smo spet odšli k pouku naravoslovja in na plavanje. Pri pouku naravoslovja smo izdelovali splave, raziskovali oljke, si ogledovali morske živali in rastline, naredili pa smo tudi sončno uro. Pri

plavanju smo se borili za bronaste, srebrne in zlate delfine. Voda je bila malo mrzla, ko pa smo bili

nekaj časa v njej, smo se navadili. Pred kosilom smo izvedeli, kako so učitelji dopoldne ocenili naše sobe. Malo smo si odpočili in potem odšli h kosilu. Učitelji so nam povedali, da se bomo v četrtek zvečer morali kot razred predstaviti na »šovu« Pokaži, kaj znaš.

Po kosilu smo imeli čas za pripravljanje in vaje. Popoldne smo odšli k pouku naravoslovja in na plavanje. Ob šestih smo imeli počitek. Po večerji smo se odpravili na kratek sprehod ob morju.

V sredo smo se z avtobusom odpravili v Piran. Tam smo si ogledali akvarij, imeli pa smo tudi čas za nakupovanje spominkov. Imeli so zelo lepe verižice, zapestnice, uhane, prstane, skrinjice, plišaste živali, razglednice ... Vrnili smo se malo pred

kosilom. Odložili smo stvari v sobe in odšli h kosilu. Popoldne smo imeli igre z žogo. Lahko smo igrali nogomet, odbojko, badminton ... Potem smo odšli k pouku in na plavanje. Pri tem nas je ujel dež in skrili smo se pod streho. Zvečer

smo spet odšli na večerni sprehod. Prišli smo nazaj v sobe in se pripravili na spanje.

Naslednji dan zjutraj smo si odšli na nek hrib ogledat celotno slovensko morje. Na drugi strani smo lahko videli tudi Italijo. Hodili smo kar nekaj časa, nato pa smo odšli na plavanje oziroma k pouku. Pred kosilom smo imeli čas še za zadnjo generalko pred nastopom. Popoldne smo izdelovali plakate iz čisto naravnih materialov: listov, peska, školjk, zemlje, kamnov, morske trave ... Po večerji smo se predstavili vsi razredi.

6.a Debro s 6.a ima talent, 6.b Debro z odlično pevko Ajdo Kostevc, 6.a Laško z odlično zaigrano igro Matilda, 6.b Laško z odličnimi plesalci in 6.c Laško s Telebajski. Vsi smo bili tako zaspani, da smo odšli v posteljo.

V petek zjutraj smo si še ogledovali plakate, ki smo jih naredili, takoj po kosilu pa smo odšli na avtobus. Vožnja je trajala približno tri ure, seveda pa smo se ustavili tudi v trgovini. Ko smo prispeli domov, smo bili vsi zelo veseli.

Pia Vrbovšek Plahutar

Foto: Slavica Šmerc

VRH NAD LAŠKIM

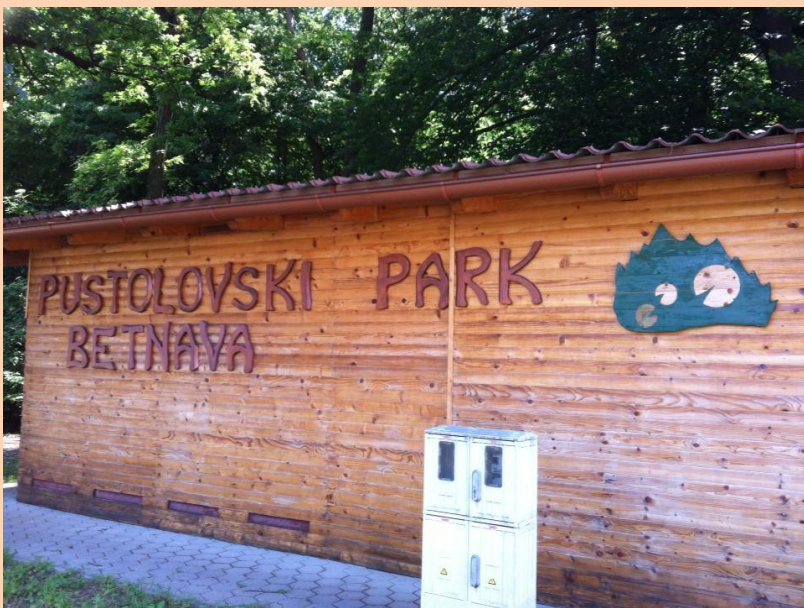
Pustolovski park

V Pustolovskem parku Betnava v Mariboru smo se imeli zelo lepo. Tam smo plezali po visokih drevesih, seveda pa smo bili pripeti. Najprej smo pomalicali, nato smo dobili navodila za varno plezanje.

Midva sva na začetku imela grozne občutke, da bova padla. Najprej naju je bilo malo strah, potem pa sva uživala. Bilo je dosti adrenalina in pustolovščine. Morala sva se pripeti, saj bi drugače lahko padla. Skupaj sva preplezala sedem poti.

Ko smo se naplezali, smo šli z gondolo na kosilo v hotel Bolfenk. Tam smo se najedli in malo poigrali. Ko smo spet varno prišli v dolino, smo polizali sladoled. Z avtobusom smo se vrnili v šolo. Bilo je zelo zabavno in si želimo, da bi ponovno obiskali pustolovski park.

Zala Tauses in Žan Gradišnik

Fotografija ne potrebuje podpisa ☺

Treba je dobro namestiti varnostne pasove.

Učenje najprej na trdnih tleh

Vaja varnega pripenjanja

Zdaj pa zares

Za začetek malo lažja proga

Opogumila se je tudi učiteljica Marija.

Zala je zelo previdna.

Jernej z atijem

Mamica Glorio opominja, da se mora varno pripeti.

Starša sta raje ostala na tleh.

Tudi učiteljica se je opogumila.

Maja se strokovno pripravlja na Tarzanov polet.

Je tako hitro švignila mimo, da so drevesa postala zamegljena.

Ambroževa mamica stopa v mrežo.

Miha v ravnotežju

Anja se dobro drži, saj jo lahko »prekucne« nazaj.

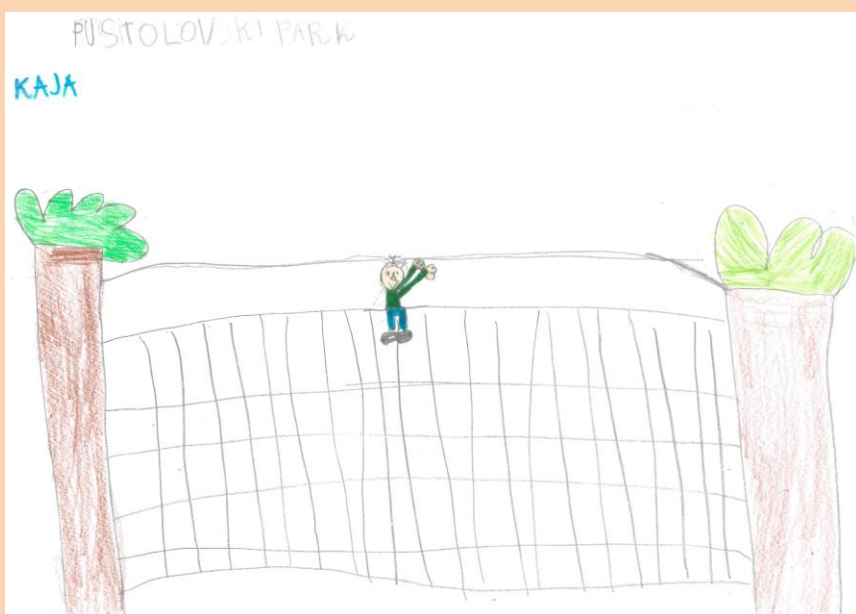
Bilo bi se enostavno splaziti skozi, če se ne bi toliko majalo.

Na koncu se je prilegla malica.

Zala: »Super je bilo in še bi ponovila. Zares pustolovsko.«

Kaja Poljšak

Viktor Zavšek

Foto: Simona Sirk

PŠ ŠENTRUPERT

»Podaljšančkov« izlet v Piran

Pred koncem šolskega leta smo vsi nestrpno pričakovali začetek počitnic. Preden so se vrata naše šole povsem zaprla, smo se še malo poveselili in odpravili na razburljivo dogodivščino.

Z učenci podaljšanega bivanja smo se tako za zaključno dogodivščino odpravili na izlet v Piran. Tam smo si najprej ogledali staro mestno jedro in znamenitosti mesta. Nato smo obiskali Aquarium Piran, kjer smo videli ogromno različnih in zelo zanimivih prebivalcev morja. Po ogledih smo se

napotili na plažo, kjer smo se kopali, žogali, igrali karte, nabirali školjke, si podajali frizbi in skozi daljnogled opazovali bližnje ladje. Ob koncu dneva in pred dolgo potjo nazaj domov smo se s pico okrepčali v bližnji restavraciji.

Martina Šolinc

Pot v Piran je bila dolga, vendar smo se vmes ustavili na počivališču Lom. Ko smo prispeli, smo si ogledali akvarij, kar mi je bilo najbolj všeč. Veliko smo se kopali in na koncu smo šli na pico.

Klara Brečko

Ko smo prispeli v Piran, smo si ogledali mesto in akvarij, kjer smo opazovali različne ribe, ki so mi bile zelo všeč.

Alen Zajtl

Na morju mi je bilo zelo všeč, ko smo nabirali školjke in kamenčke, opazovali ladje in morske valove.

Lara Horjak

V Piranu smo se imeli krasno. Kopali smo se, jedli pico, nabirali školjke in si ogledali akvarij.

Veronika Horjak

PLANINSKI KROŽEK

Kraljestvo kralja Matjaža

V soboto, 15. junija, smo se ob šestih zjutraj zbrali na avtobusni postaji v Laškem in se z mini avtobusom odpeljali v Črno na Koroškem, kjer je bilo izhodišče našega pohoda.

Najprej so se otroci malo poigrali, nato smo se odpravili proti Peci. Obetal se je lep poletni dan, ko smo se preko cvetočih livad počasi začeli vzpenjati na goro. Med potjo so nas razveseljevali čudoviti šopki šmarnic ali solzic. Pot je postajala vse bolj strma in veselo smo sopihali navkreber.

Po dveh urah in pol hoje smo vstopili v deželo macesnov in cvetočih kalužnic. In nato: končno cilj! Vsem nam je uspelo priti na približno 1700 metrov nadmorske višine, kjer je koča pod Peco. Po počitku pri koči smo obiskali še kralja Matjaža, ki spi v votlini pod Peco.

Mina Čibej

ONIS

Vsestransko ustvarjalni

Učenci Onisa smo bili zelo aktivni. Medina se je uvrstila na državno tekmovanje iz atletike, ki je bilo 7. junija v Žalcu. V teku na 300 metrov je dosegla tretje mesto.

8. junija ob dnevu šole smo imeli pekarsko, slaščičarsko in kuharsko delavnico. Sodelovali smo z učenci drugega, tretjega in četrtega razreda. Imeli smo se zelo lepo. Pekli smo nizozemsko štruco in žepke z marmelado. Naredili smo tudi jajčni in čičerikin namaz. V avli šole smo pripravili pokušino izdelkov. Imeli smo veliko obiskovalcev. 12. junija smo se udeležili mednarodne revije Igraj se z mano. Predstavili

smo se z igro Mama gre na potovanje. Bilo je super. Odlično smo odigrali predstavo. Ponosni smo, da nam je tudi tokrat uspelo uspešno zastopati našo šolo. 14. junija smo se poslovili od naših dveh devetošolcev. Imeli smo valetu s predajo ključa. Pripravili smo jima tudi presenečenje. Pri tem so nam pomagali učenci sedmega in osmega razreda.

*Učenci in učiteljici
Romana Pohar in Martina Krebl*

ONIS

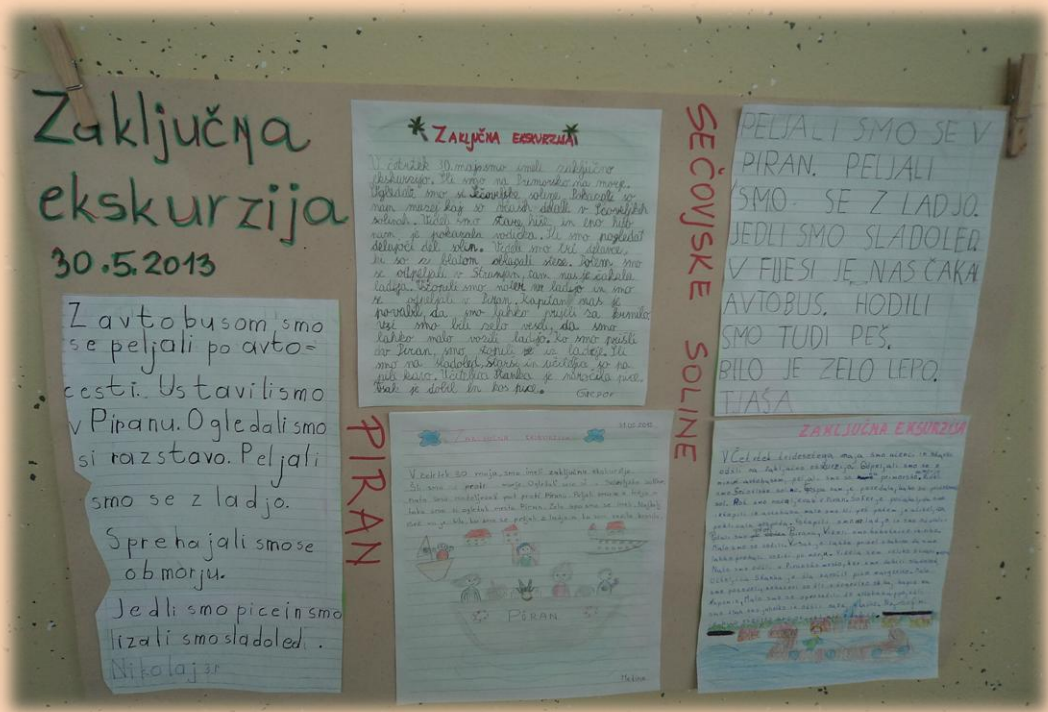
Končni izlet

Z avtobusom smo se učenci, starši in učiteljice odpeljali proti morju.

Najprej smo se ustavili v Sečovljah, kjer smo si ogledali soline in poslušali kratko razlago. Nato smo se odpeljali v Strunjan, kjer nas je čakala turistična ladja. Odpluli smo proti Piranu. Tam

smo si ogledali znamenitosti in se posladkali s sladoledom. Sprehodili smo se do Fiese, kjer nas je čakal avtobus, in se odpeljali proti domu. Imeli smo se zelo lepo.

*Nikolaj Marot, Tjaša Verbovšek,
Mateja Žumer, Gregor Emeršič, Medina Vejseloska*

ZGODOVINA

Domoznanski kviz in kulturni dan

Učiteljici zgodovine Biljana Jošovc in Vesna Planinc sva pripravili za učence petih razredov matične šole in podružnice Debro kulturni dan Kaj vem in znam o svojem kraju.

Aktivnosti so bile izvedene s pomočjo Barbare Rančigaj iz Knjižnice Laško in Aljaža Majcna iz Muzeja Laško. Učencem je bila predstavljena računalniška projekcija, s pomočjo katere so rešili učne liste. Predstavljena so jim bila zgodovinska

obeležja v Laškem pod vodstvom gospoda Majcna. V knjižnici so si ogledali knjižnično gradivo o Laškem in reševali križanko. Na koncu so izžrebanci dobili tudi nagrade.

Biljana Jošovc in Vesna Planinc

Laško je zelo slikovito.

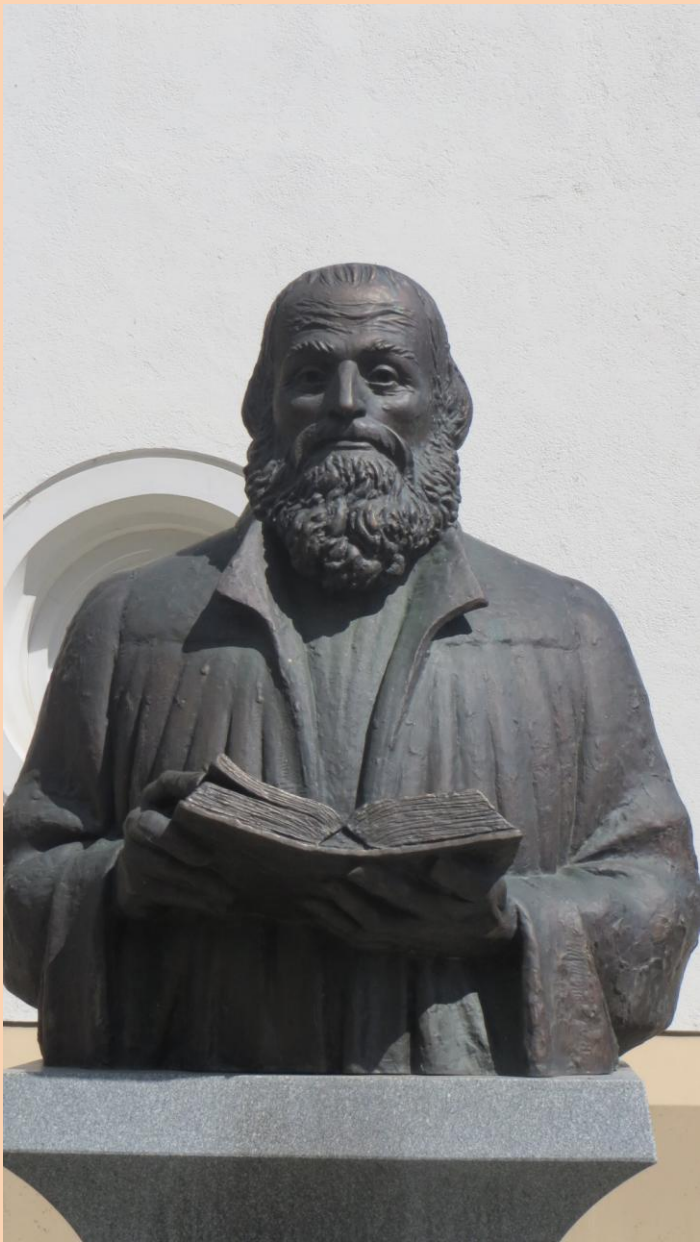
Črni most je bil že včasih reklamni pano.

Lev iz rimskih časov danes čuva Aškerčev trg.

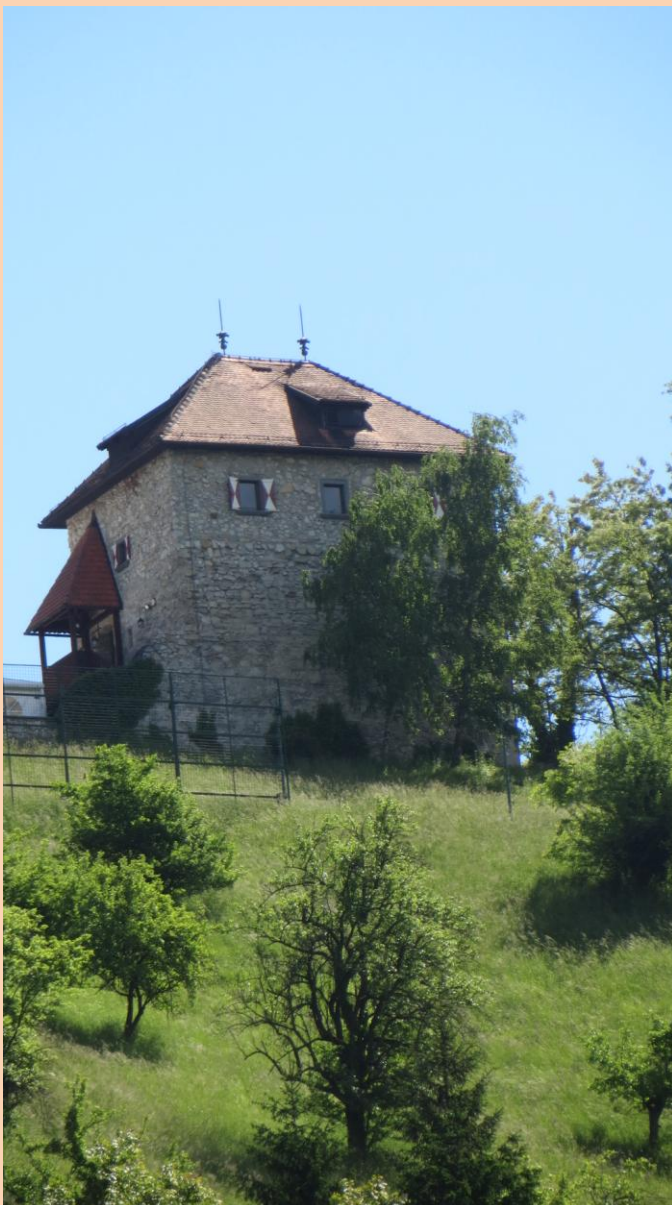
Grb Babenberžanov, ki so zgradili samostan v Jurkloštru.

Primož Trubar

Janez Nepomuk

Le kakšne skrivnosti skriva naš grad?

*Današnji vhod v občino je bil včasih vhod
v dom plemičev.*

PŠ DEBRO

Srednji vek ...

V četrtek, 23. maja, smo si učenci 3.a-razreda PŠ Debro v učilnici zgodovine ogledali predstavo Srednji vek.

Nastopajoči so prikazali, kako so v srednjem veku delali na kmetiji, kako so živeli na gradu in kako v samostanu. Na kmetiji so živeli mati, oče, hči in dva sinova. Prišel je čas kosila in vsi so začeli jesti iz ene sklede. Pri kosilu je oče povedal, da bodo sadili solato, krompir, zelje in redkev. Po kosilu, ko so se odpravljali na njivo, je prispelo pismo za očeta. Pisalo je: »Prišel je čas vojne, zato boš moral zapustiti svojo družino in oditi v vojno.« »Morda bom prišel nazaj,« je rekel oče in predal klobuk najstarejšemu sinu ter mu

rekel, da je zdaj on poglavar. Na gradu so živeli oče kralj, mati kraljica, dve princesi in vitezi. Princesa je imela osemnajsti rojstni dan, zato ji je oče izbral zaročenca. Bili so srečni, zato so zaplesali počasen ples. V samostanu so na trgu prodajali volno, volnene jopice, fižol in koruzo. Mimo je prišel mimoidoči in kupil fižol, koruzo in volneno jopico. Mimo je prišel tudi inšpektor in pobral pol zaslužka. Tako je minilo 45 minut. Če bi morala izbirati med sedanjostjo in med srednjem vekom, bi izbrala sedanjost.

Asja Zupanc Rezec

...

V četrtek smo si ogledali predstavo o srednjem veku. Pripravili so jo učenci sedmega razreda. Bila je zelo zabavna in zanimiva.

Ob ogledu predstave sem izvedela, da so včasih imeli samo eno obleko. Ob rojstnem dnevu princese je graščak na zabavo povabil samo tiste, ki so bili bogati. Na zabavi so plesali zelo počasi, da se niso potili. Kmetje so na polju pridelovali solato, koruzo in fižol. Nekaj pridelkov so prodali na tržnici, nekaj pa so jih morali dati cerkvi in graščaku. Cekine, ki so jih zaslužili s prodajo, so pobrali pobiralci davkov. Kmetom ni ostalo skoraj nič, zato so živeli v revščini in lakoti. V srednjem veku so knjige prepisovali menihi v samostanih. Razen menihov so le redki znali brati in pisati. Če bi živela v srednjem veku, bi bila najraje princesa na gradu. Nosila bi najlepšo krono in bi bila prijazna in radodarna do vseh služabnikov, meščanov in kmetov.

Iris Ilijevec Vodišek

...

V četrtek, 23. maja, so nam v učilnici za zgodovino predstavili, kako so živeli pred več kot petsto leti.

Najprej so prikazali, kako so živeli v mestu, prikazali so nam, kako so služili in kako je en mož pobiral ves njihov zaslužek. Potem smo si lahko ogledali, kako so živeli na kmetiji. Tam so morali vsak dan pomagati na polju, v kuhinji, čistiti tla in opravljati podobna opravila. Videli smo tudi, kako

so živeli v samostanu. Tam so vsak dan hodili v cerkev, najprej so molili in nato prepisovali knjigo. In nazadnje so prikazali življenje na gradu. Če bi morala izbrati, v katerem času želim živeti, bi izbrala sedanjost.

Nadja Gorišek

Drugošolci so napisali ...

Tiste, ki so trikrat kihnili, so zažgali na grmadi. Kuga je usmrtila veliko ljudi. Kuga je nastala zaradi smeti, ki so jih puščali ljudje. Včasih so vsi v družini jedli iz iste posode. Kmetje so pomagali v vojnah.

Enej Vodušek

Kmetje so ubogali gospodarja. Bolnike so zdravili z obkladki. Jedli so koruzo in fižol. Kmetje so delali na polju.

Anže Kanduč

Nekoč sta živela kralj in kraljica. Živela sta na gradu. Pred njim sta bila dva vojaka. Ko je imela njuna hči rojstni dan, so mislili, da bo vojna.

Nika Pospah Župevc

Nekoč v starih časih so kmetje trdo delali. Očka in mama sta imela dva fanta in eno dekle, ki je hotelo postati nuna. Vprašala je mamo, če lahko. Mama je rekla: »Da, lahko!« Kmetje so jedli koruzo.

Jerneja Jošt

Na gradu so živeli kralj, kraljica in dve hčeri. Najmlajša hči je praznovala osemnajsti rojstni dan. Starejša sestra jo je vprašala, če se veseli. »Bi se, če oče ne bi šel na vojno,« ji je odgovorila. Starejša sestra jo je potolažila, naj ne skrbi, saj bo vse šlo kot po maslu. In prav je imela.

Sara Čopar

Na gradu so živeli kralj, kraljica in dve hčeri. Najmlajša hči Saška je praznovala osemnajsti rojstni dan. Če je kdo na gradu trikrat kihnil, so ga živega zažgali, ker so mislili, da ima kugo. To so zdravili tudi z zelišči. Na gradu so plesali počasi, da se ne bi potili.

Lea Šafarič

RAZISKOVALNA NALOGA PRI ZGODOVINI

Ko preteklost spregovori

Pred nami je bila zelo pomembna naloga. Že pred prvo šolsko uro smo se vkrcali v šolski kombi, ki ga je zelo spretno krmaril hišnik.

Pot je bila dolga, zato smo lahko med vožnjo pojedli tudi malico, ki so nam jo pripravile kuharice. V Vipavi se je hišnik znašel pred veliko dilemo. Ali zaviti proti šoli ali kar v sosednjo vinsko klet, kjer bi se do sitega najedli pršuta. Kombi nas je odložil pred šolo.

Vstopili smo v stavbo. Pričakali so nas učenci OŠ Vipava, ki so nas varno pospremili do učilnice, kjer smo predstavili svojo raziskovalno nalogo z naslovom Ko preteklost spregovori. V komisiji sta bili dve zgodovinski arhivatorki. Ena naj bi bila celo najboljša babica (po mnenju njene vnukinje).

Vse skupaj pa je izgledalo nekako tako: v uvodu so Matija, Urša in Blaž v obliki kratke igre prikazali, kako naporno je bilo včasih življenje rudarjev, nato sva prisotne na kratko skozi vsebino raziskovalne naloge popeljali še z Michelle. Medtem ko so mentorice poslušale zelo, zelo, zelo dolgo predavanje dveh strokovnjakinj za izdelovanje raziskovalnih nalog, smo mi pojedli kosilo. Na koncu je sledila še podelitev priznanj. Odpravili smo se proti domu. A ker so bili naši želodčki prazni, smo se ustavili še v McDonaldsu. Domov smo prispeli okrog šestih.

Blažka Blagotinšek

VALETA

Vse se enkrat konča

Za devete razrede generacije 1998 se je šolsko leto, tako kot je v navadi, končalo z vsakoletnim najpomembnejšim delom – valeto. To je dan mešanih občutkov. Želja po odhodu in spremembi okolja po devetih letih je velika, vendar kljub temu večino premaga žalost zaradi konca osnovnošolskih dni in konca druženja s sošolci. Ko je vsega konec, se človek zave, da pogreša drobne malenkosti, ki jih v vsakodnevnem hitenju sploh ni opazil, morda celo tiste, ki so mu v določenem trenutku šle na živce.

Valeta je bila kot vsako leto tudi letos v debrski šoli. Devetošolci bodo po dveh mesecih zasluženih počitnic zamenjali okolje, dobili nove sošolce, prijatelje, učitelje. Začeli bodo znova. Ponovno se bodo začeli dokazovati na različnih področjih. Ob petih popoldne smo posedli v telovadnici Podružnične šole Debro. Kmalu so prikorakali devetošolci. Vse je navdušil prihod, saj so najprej prišle vse štiri razredničarke, za njimi pa dekleta v prikupnih oblekah in fantje, ki so stopali poleg njih. Odplesali so več plesov, ki so bili zelo dobro izvedeni. Večina učencev je že pred valeto rekla, da jim je najbolj všeč čačača. Po plesu devetošolcev so se fantom na plesišču pridružile mame, dekletom pa očetje.

Potem se je začel program, ki je trajal približno dve uri. Bil je sestavljen podobno kot znana priljubljena oddaja Moja Slovenija. Izvedeli smo

veliko novega o učiteljih, predvsem razredničarkah devetošolcev, in se precej nasmejali. Vse novice, ki smo jih izvedeli o učiteljih, so bile namreč prikazane na prijeten in zabaven način. Program je popestril tudi »šolski bend«, ki so ga sestavljali Sanja Kodrin, Evita Sanda, Jerneja Burger, Marko Žagar, Jernej Maček, Eva Frece, Neža Ulaga in Urška Sikovšek. Zapeli in zaigrali so kar nekaj pesmi, med katerimi se je občinstva še posebej dotaknila njihova priredba uspešnice »We are young«. Po končanem programu so devetošolcem prejeli še priznanja, nekateri pa so se zaradi odličnega uspeha in dovolj visokega dosežka pri nacionalnih preizkusih vpisali tudi v zlato knjigo. Ravnateljica in župan sta pripravila tudi govora. Devetošolci so svojim razredničarkam podarili še darila in tako se je uradni del valete končal.

Ana Blatnik

NATEČAJ ZA SLIKO POMLADI

Nepričakovan odziv

Aprila smo pri šolskem časopisu izvedli prvi Natečaj za sliko pomladi. Pomlad je namreč bila in še vedno ostaja ustvarjalni navdih za številne slikarje in ugotovili smo, da enako velja tudi za učencem naše šole.

Na natečaju so lahko sodelovali učenci razredne stopnje in oddelka z nižjim izobrazbenim standardom, ki radi rišejo, slikajo oziroma kakorkoli ustvarjajo na temo pomladi. Uredništvo je bilo prijetno presenečeno zaradi velikega odziva. Posledično se je bilo tudi težko odločiti, katere so tiste slike, ki največ povedo o pomladi. Slike sva izbirali učiteljica Alijana Zakonjšek in Taja Jančič. Nagrajene izdelke si lahko ogledate v nadaljevanju.

Vsi učenci, ki so sodelovali, bodo prejeli simbolne nagrade. Že v iztekajočem šolskem letu smo želeli

pripraviti razstavo izbranih slik, vendar nam to zaradi pomanjkanja časa ni uspelo. Nad izbranimi

slikami je bila navdušena tudi pomočnica ravnateljice Savina Radišek Kuhar, zato se je odločila, da bodo nekatere krasile platnice Iskrice v naslednjem šolskem letu. Iskrice bodo zares čudovite! Zaradi velikega odziva pri prvem natečaju pa vam uredništvo obljublja, da bo poskrbelo in v

naslednjem šolskem letu organiziralo še kakšen natečaj.

Taja Jančič, risba Nikolaj Marot

Sara Čopar, 2.a, Debro

Tomaž Mlakar, 4. razred, Vrh

Urban Levičar, 3. razred, Rečica

Andrej Cajhen, 2.b, Laško

Urška Plahuta, 5. razred, Šentrupert

Luka Deželak, 1. razred, Rečica

Matej Zajc, 1. razred, Šentrupert

Ivona Duraković Djordjević, 3.a, Laško

Veronika Fajfer, 5. razred, Šentrupert

Lucija Jurkošek, 3.b, Laško

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Zlata veselošolka

Na državnem tekmovanju iz Vesele šole je učenka iz podružnične šole Vrh nad Laškim Doroteja Berložnik pod mentorstvom učiteljice Simone Sirk dosegla zlato priznanje.

Dosegla je vse možne točke, zato ji iskreno čestitamo za vsesplošno znanje, ki ga je izkazala na tekmovanju. Kako se je pripravljala in kako je bilo na tekmovanju, pa je Doroteja predstavila kar sama.

Simona Sirk

Na začetku šolskega leta sem se odločila, da se bom udeležila tekmovanja iz Vesele šole. Za začetek sem brala Pil oziroma strani, namenjene veselošolcem. V šoli sem v času OPB na internetu reševala učne poti. Na šolskem tekmovanju je bil tudi Rok, ki hodi v peti razred. Tik pred šolskim tekmovanjem sva še enkrat obdelala vse teme po dolgem in počez. Pri učenju nama je pomagala mentorica Simona Sirk. Na šolskem tekmovanju mi je šlo dobro, zato sem se uvrstila naprej. Žal Roku to ni uspelo.

Priprave na državno tekmovanje so bile bolj zahtevne. Z mentorico sva izdelali celo zbirko miselnih vzorcev, ki so mi pomagali pri učenju. 17. aprila 2013 me je hišnik Miha z ostalimi veselošolci odpeljal v OŠ Hrastnik. Ko smo prišli tja, so najprej dekleta igrala na kitaro, nato smo na vratih učilnic poiskali svoje ime (v eni učilnici nas je bilo več). Ko smo pojedli malico, smo odšli proti svojim učilnicam. Naredili smo, kar smo lahko. Odšli smo nazaj proti laški šoli. Tam me je čakal oči.

Nek večer mi je učiteljica poslala e-pošto. Pisalo je, da sem osvojila zlato priznanje. Še sama sem preverila, ali je res. Postala sem državna prvakinja. Priprave na podelitev so bile kar pestre. Ko je končno prišel 1. junij, sem bila zelo vesela – podelitev je bila v Ljubljani v Festivalni dvorani. Prireditelj je vodil vsestranski Boštjan Gorenc - Pižama. Dobila sem veliko daril in seveda tudi priznanje. Bilo je nepozabno lepo.

Poleg tega sem se udeležila tudi svečane podelitve priznanj Primoža Trubarja v Kulturnem centru Laško.

Tekmovati za Veselo šolo je bilo zabavno in poučno. Morda se bom tekmovanja udeležila tudi naslednje šolsko leto.

Še nekaj fotografskih utrinkov
s podelitve v Ljubljani.

*Pred dvorano nam je družbo delal Lino, ki je delil
sladke dobrote.*

*»Yesss ... Uspelo je!«
Doroteja Berložnik z mentorico Simono Sirk*

Vsi državni prvaki iz 4. razreda

»Fotošuting« z voditeljem Pižamo

Vsi državni prvaki Vesele šole (od 4. do 9. razreda)

MAŽORETE

Uspeh za uspehom

V Radečah je bilo 25. in 26. maja 13. odprto prvenstvo mažoret, na katerem so sodelovale tudi naše učenke. Izkazale so se z odličnimi rezultati. Pokazale so, da sodijo v sam vrh slovenske konkurence. Z odlično pripravljenimi koreografijami in odplesanimi točkami so navdušile gledalce in sodnike iz BiH, Romunije, z Madžarske ter dve nacionalni sodnici.

Neja Lapornik in Špela Rezec sta v kategoriji solo kadet ugnali konkurenco. Neja je zasedla 1., Špela pa 2. mesto. V kategoriji solo junior je Lucija Lapornik dosegla 8. mesto. Tudi pari niso razočarali. Ana Zabret in Maja Selič sta v kategoriji pari junior dosegli 5. mesto.

Suvereno vrtenje palic so dekleta nadaljevala naslednji dan. Skupini kadet in senior sta si

priplesali naslov državnih podprvakinj. Za tako odlične uspehe gre zahvala tudi mentorici Sabini Seme in trenerki Anji Šrot, ki sta s kvalitetno izvedbo treningov in skrbno načrtovanimi koreografijami pripomogli k tako dobremu uspehu. Konec avgusta čaka dekleta evropsko prvenstvo mažoret na Češkem, kjer bodo s ponosom nosile ime mesta, iz katerega prihajajo.

Jasna Lapornik

GLASBENA ŠOLA

Marljivi glasbeniki in plesalci

Ogromno učencev naše šole obiskuje tudi glasbeno šolo. V pravkar končanem šolskem letu so dosegli kar nekaj lepih priznanj in nagrad.

Učenci sodobnega plesa, 2. razred, zlato priznanje na 9. minifestivalu otroških plesnih skupin v Velenju, 12. in 13. 10. 2012.

Taja Padežnik in Neža Ferlič, zlati priznanji za avtorski soloples na 9. minifestivalu otroških plesnih skupin v Velenju, 12. in 13. 10. 2012.

Njihova učiteljica je Špela Medved.

Učenke sodobnega plesa, 5. razred, zlato priznanje na festivalu plesne ustvarjalnosti mladih Živa 2012 v Ljubljani, 22. do 24. 11. 2012.

Maja Kumberger, zlato priznanje za avtorski soloples na festivalu plesne ustvarjalnosti mladih Živa 2012 v Ljubljani, 22. do 24. 11. 2012.

Sara Polanc in Tina Belej, zlato priznanje za avtorski ples na festivalu plesne ustvarjalnosti mladih Živa 2012 v Ljubljani, 22. do 24. 11. 2012.

Njihovi učiteljici sta Špela Medved in Barbara Kanc.

Na 5. mednarodnem tekmovanju klarinetistov Antona Ebersta v Novem Sadu 29. novembra 2012 je **Luka Vindišar**, klarinet, prejel tretjo nagrado. Njegov učitelj je Primož Razboršek, korepetitor Dejan Jakšič.

Učenci Glasbene šole Laško-Radeče so se 12., 13. in 14. februarja 2013 udeležili 16. regijskega tekmovanja in dosegli naslednje rezultate:

Kaja Gričar, flavta, 1.a-kategorija, bronasto priznanje. Njena učiteljica in korepetitorka je Alenka Šon.

Helena Jeretina, flavta, 1.b-kategorija, srebrno priznanje.

Ula Matek, flavta, 1.c-kategorija, srebrno priznanje. Njuna učiteljica je Tatjana Brinovec, korepetitorka Mojca Lukmar.

Neja Lapornik, klarinet, 1.a-kategorija, zlato priznanje. Njen učitelj je Gašper Salobir, korepetitorka Brigita Mlakar.

Luka Vindišar, klarinet, 1.c-kategorija, zlato priznanje.

Urška Sikovšek, klarinet, 1.c-kategorija, zlato priznanje. Njun učitelj je Primož Razboršek, korepetitor Dejan Jakšič.

Učenci Glasbene šole Laško-Radeče so se marca 2013 udeležili 10. mednarodnega tekmovanja Davorina Jenka v Beogradu. Njihove rezultate smo objavili v 8. številki Kratkočasnika, ki je izšla 6. maja 2013.

Učenci Glasbene šole Laško-Radeče so se 17. in 18. marca 2013 udeležili 42. državnega tekmovanja mladih glasbenikov RS in dosegli:

Luka Vindišar, klarinet, kategorija 1.c, zlato plaketo, 2. nagrado.

Urška Sikovšek, klarinet, kategorija 1.c, srebrno plaketo.

Njun učitelj je Primož Razboršek, korepetitor Dejan Jakšič.

Neja Lapornik, klarinet, kategorija 1.a, srebrna plaketa.

Njen učitelj je Gašper Salobir, korepetitorka Brigita Mlakar.

Tatjana Brinovec

Horoskop za julij

VODNAR (21. 1. do 19. 2.)

Ko ti bodo govorice o tebi prišle na uho, se ne zmeni zanje. Bo že prišel čas, ko se bo pokazala resnica. Razumel/-a se boš z raki.

RIBI (20. 2. do 20. 3.)

Odnos z domačimi ne bo ravno dober. Pazi, da bodo dogovori, ki si jih sklenil/-a z bratom ali s sestro pravični do obeh. Naj znamenje: razumel/-a se boš z ovni.

OVEN (21. 3. do 20. 4.)

Poletje je tu. Tvoje razpoloženje bo spremenljivo. Pri nesporazumih doma ne bodi pretrmast/-a, saj s trmo nikoli nikamor ne pridemo.

BIK (21. 4. do 20. 5.)

Ujel/-a se boš z kozorogi. Lahko nehaš varčevati in si kupiš nekaj poletne robe. Za simpatijo boš pripravljen/-a narediti vse, pomisli le, če je on/-a tudi pripravljen/-a narediti toliko.

DVOJČKA (21. 5. do 21. 6.)

To bo tvoj mesec. Imel/-a boš veliko denarja! Na vrata trka poletna ljubezen. Bodi pozoren/-a, da ne boš prekratkega spanca preutrujen/-a. A ne prepiraj se s prijatelji.

RAK (22. 6. do 22. 7.)

Morda ti bodo sončni žarki vlili več dobre volje in pozitivne energije. Odlikovala te bosta tudi odličen spomin in hitro reagiranje.

LEV (23. 7. do 23. 8.)

Z denarjem ne boš v težavah. Ne izzivaj staršev z grdim obnašanjem. Privošči si sprostitev na bazenu.

DEVICA (24. 6. do 23. 9.)

Lepa beseda lepo mesto najde, zato ne bodi živčen/-a takoj, ko kaj ne bo po tvoje. Ker so se začele počitnice, si privošči počitek.

TEHTNICA (24. 9. do 23. 10.)

Pojdi na sprehod, na kolo, na rolerje ... Kajti v prihajajočem mesecu boš najverjetneje preveč »visel/-a« na računalniku in za televizijo. Novo ljubezen utegneš spoznati na nenavadnem mestu ob najmanj pričakovanem času.

ŠKORPIJON (24. 10. do 22. 11.)

Prosti čas boš v juniju najraje preživel/-a s prijatelji. Dobro boš skrbel/-a za hišnega ljubljence, a zato toliko manj za svojega mlajšega bratca ali sestrico. Ubogaj starše in malo več varčuj.

STRELEC (23. 11. do 22. 12.)

Malo manj časa boš prebil/-a za računalnikom. Pazi na jezik. Lep odnos boš imel/-a z levi ali s škorpioni.

Nataša Grešak